

ИСТИНАТА БЪДЕТЕ СЪВЪРШЕНИ

ВЕСЕДИ ОТ УЧИТЕЛЯ

СОФИЯ
1948

Истината

Има едно изречение в свещената книга, което казва: „Истината ще ви направи свободни“ — казано някога отдавна, може би преди хиляди години. Това изречение е повтаряно и всеки ден се повтаря: „Истината ще ви направи свободни.“ Стремеж и копнеж е на човешката душа да бъде свободна. Туй е един велик вътрешен потик, не на обикновения човек, казано на съвременен език, но на съзнателния човек. Аз казвам: Туй е един вътрешен потик на човека, в когото се пробужда Божественото, защото човек е с двойка природа. Той има нещо човешко, има и нещо Божествено. Освен това в човека има нещо животинско, още по-долу. Това са три естества свързани едно с друго. Човешкото е една присадка върху животинското, а Божественото е една присадка върху човешкото.

Сега мнозина философи се спъват върху думата свобода и доказват психологически, какво нещо е свободата. Ние няма да се занимаваме да различаваме свободата като някоя лукова глава, да видим от колко черупки, от колко люспи се състои. Това е механическата страна, това не е свобода. Свободата има три отношения към човека: отношение физическо, отношение умствено и отношение духовно или Божествено. И когато ние говорим за свобода, трябва да знаем, за коя свобода говорим. Всички съвременни народи воюват за свобода. Това е чисто физическа, гражданска страна на свободата. Тази свобода не е идеал, не е смисъл, това е предговор на онази велика свобода, към която душата се стреми. Ако тази свобода е била действително истинската, то от памети-века човекът е воювал, един народ е освобождавал друг, мъже са освобождавали жени, жени са освобождавали мъже. Кой не е воювал, но, въпреки това, пак не е свободен. Туй е на физическия свят. Ако дойдем до умствения свят, и там всички се

стремят към свобода, кой да има правилни възгледи. Свободен трябва да бъде човек! Сега като говорим за свободата, това подразбира най-висшето, което има у човека. Само разумният човек може да бъде свободен. Туй трябва да го имате предвид. Живата природа е решила да даде тази свобода само на разумните хора, а другите, неразумните, тъй ги е ограничила, в бутилки ги е турила. Хиляди, милиони същества има, които са затворени и чакат своето освобождение. Защо? — Защото в тях има желание да вървят във всички посоки, а свободата подразбира движение в една посока. Когато изтича онзи балкански извор, по всички посоки ли върви? Не, той избира една, друга посока, и най-после, като си пробие път, върви в една посока. Той намира една посока и върви на къде? — Към морето. Никога не вика — елате да ми отворите път, но сам си намира пътя. Сега съвременните хора, па и религиозните хора са попаднали в едно заблуждение. Те очакват светът да се оправи, целият свят да стане свободен, че и те да бъдат свободни. Това е едно заблуждение. То е необходимо, но този постулат, тъй наречен, това изказано положение е невярно в основата си. Първоначално всички същества са създадени свободни. И ако днес свободата е изчезнала от света, причината сме ние.

Този закон вие, майките и бащите, го проверявате всеки ден. Вие имате едно любимо дете, нали? Донесете му сладки работи, хубави шишенца, играчки, но това дете започне да ги кълца, да ги чупи. Защо? И вие вземете всичко това и го затворите в някой долап. Защо? — Намирате, че туй ваше дете е неразумно. И после, какво става? — Туй ваше дете плаче. Пита: Мамо, защо затвори тия ябълки, защо скри тия шишенца? И въпреки това, ние, съвременните хора, не се спираме върху единствената причина да разрешим свободата по естество, принципално, а търсим далечните причини. Християните търсят причината в някоя жена, която съгрешила в едемския рай, и на нея стоварват всичката вина. Но вие може да разрешите този въпрос в самата природа. Идете да видите, че по-низшите животни сами разрешават въпроса. Свържете един кон и едно куче с едно въже, ще видите, как ще разрешат въпроса. Конят ще чака да му смене някой оглавника, ще рече: „Дано се намери някой добър и благо-

роден човек да ми снесе оглавника“, а кучето ни най-малко не ще чака. То ще прегризе въжето и ще се освободи. Казваш: Какво направи туй куче? То казва: Господ не ми е турил туй въже. А конят казва: Туй въже е от Бога. Единственото нещо, което Бог е турил в нас, то е нашият живот, а ограниченията отвънка ние сами сме ги турили. Сега схващайте въпроса по същество. Аз говоря за вътрешния човек.

„Истината ще ви направи свободни.“ Кога? — Когато почнете да мислите, както мисли Господ. „Възлюбил си“, казва Писанието, „Истината у човека“, т. е. възлюбил си Истината, която е скрита в разумното. Туй се подразбира. Бог люби Истината, защото само разумният живот носи Истината в себе си, за да ни се изяви. Някой казва: Аз искам да зная Истината. Разумният живот е скрит в туй житно зърно. Когато се изявява туй житно зърно, наблюдавали ли сте, как никне то, кога никне? — На пролет, само когато има топлина. Що е топлина? — Топлината е Любовта. Значи, Истината може да се прояви само при Любовта. Любовта носи онези елементи, които са необходими за растенето. Тя омекчава външните условия, ограниченията. Сега всички вие имате известни възгледи, нали, вътрешно всинца се усещате, че не сте свободни. Да се определя: физическа свобода вие имате, защото, слава Богу, краката ви са прави, ръцете — здрави, очите — отворени. Физически не свободни, то значи, краката ви да са свързани, ръцете счупени, очите затворени. Щом ръцете, краката са развързани, очите отворени, този човек физически е свободен. Следователно, от физическо гледище, има малцина хора, които не са свободни. Но по-неже умът е една присадка върху чувствата, вследствие на това и самите чувства на хората не са свободни. Ако вие отиде в Англия, един англичанин не би ви обичал тъй, както обича себе си. И ако дойде друг един англичанин на масата при вас, веднага той ще заговори със своя сънародник, а ти ще се усетиш като един странник. Защо? — Тук има традиции на чувствата. Същото е и с един българин. Ако при един българин дойде един англичанин, и българинът няма да прояви много любов към него. Дойде ли друг българин, веднага англичанинът ще се почувствува като странник.

И тъй, свободата е необходима за вътрешния растеж на онзи висш идеал, към който човек се стреми. Всички вие имате един вътрешен копнеж, стремите се към Бога и казвате: Аз искам да постигна нещо. Какво? — Да направя нещо в света. Е, какво ще направите? Добрините и те са от три категории. Може да съградите една църква, това е външната страна. Ако само със съграждане на църкви в света можеше да се донесе свободата на хората, то светът днес е пълен с църкви, навсякъде ги има. Тъй е, но църквата е само едно условие. Някои хора казват: Да се напълни светът с богомолци. Светът е пълен с богомолци! Идете навсякъде в света, църквите, с малки изключения, са пълни с богомолци, но при това, свободата я няма още. Има едно условие, което хората са пропуснали.

„Истината ще ви направи свободни.“ Как? Най-първо вие ще си зададете въпроса: Защо сте дошли на тази земя? Прямо, съществено ще го разрешите. Мнозина се запитват, защо са дошли на земята. Необходимо е да разрешите този въпрос. Аз ще ви докажа, защо е необходимо. Ще бъде смешно за онзи ученик, който е дошъл на земята, да не знае, защо е дошъл на земята и къде отива. Отивам в Германия, трябва да знам от къде идвам. — От България. Дошъл съм в един университет. Защо? — Да следвам по физика, химия, инженерство. Не, строго трябва да се определя в себе си, защо влизам в този университет. Хората са дошли на земята и не знаят защо. Това са временни любители, дошли от някъде, не знаят защо, а искат свобода. Свободата иска знания, знанията искат потене. По десет пъти на ден ще се изпотещ, докато си научиш уроците. Някой казва: Да съм учен човек. Е, за да си учен човек, ще трябва да работиш по 4 — 5 часа на ден върху някоя задача. Технически задачи има. После има едно друго схващане на живота. Ние мислим, че сме дошли на земята да благоуваме. Вземете някоя мома, която иска да се жени. Тя си представя някой княз, хубаво облечен, после си представя някой палат, че слугини, хубави облекла, кревати покрити с хубави покривки, и по цял ден седи пред огледала. Мисли, че там ще намери свободата. Не, там вътре е робството. Не е туй, което носи свободата. Тази жена не е разбрала същественото, в което седи свободата.

„Истината ще ви направи свободни“. Кога? — Когато си дадете отчет, защо сте дошли на земята. Дошли сте да учите. И вашият живот е първият опит. Вас са ви изпратили от другия свят, от невидимия свят, да направите един опит, и след като се върнете, ще дадете отчет. А вие с всички средства, които ви дават, идвате на земята, предначертавате си един план и искате да я реформирате. Ставате някой реформатор и казвате: Тъй трябва да се управлява обществото, по друг начин, не както сега. Аз на туй отгоре ви запитвам: Как се реформират животните? Тревопасните животни имат ли някои реформатори? Сега ние трябва да си поставим един закон, по който да живеем. Едно по низше животно от нас, като се разболее, знае да се лекува. Кучето, котката, конят, сами се лекуват. Слонът, като си разбие носа ще си направи една лапа, знае да се лекува. А ние, съвременните хора, като се разболеем, ще викаме 4 — 5 лекари. Кравата, като се разболее телето ѝ, казва: Както каже Господ. А ние казваме: Както каже Господ, но треперим, викаме лекари, съмняваме се. В този смисъл кравата разбира много по-добре живота, отколкото ние. Низшите животни, както казвам, тревопасните, седят в туй отношение много по-високо, отколкото ние. Ще ви кажа защо. Днес тревопасните животни не се избиват като нас. Ние сме избили 30 милиона хора. Я ми кажете, где между най-низшите животни са се извършили толкова много престъпления? Те разбират по-добре живота.

Сега в нас има едно заблуждение, ние сме станали горделиви, мислим, че познаваме Бога. Християнски народ сме ние, Христа държим горе, направили сме Му църкви, тамял Му кадим днес, а Христос пита: „Где е моето учение, где е приложението му?“ Молитви, молитви, днес навсякъде, но къде е приложението на Христовото учение? И тогава чакат някой реформатор отвън да дойде, и със закон да го наложи. Свободата не може със закон да се налага. Свободата принадлежи само на Божественния свят, тя не е качество даже и на ангелите. Единственото същество в света, което е свободно, това е Бог; и ангелите не са свободни. Следователно, когато ние приемем Бога в себе си, в сърцето си, ние ще бъдем свободни, защото само Той може да ни направи свободни.

Смешни сме ние хората! От смъртното може ли да се роди безсмъртно? И Христос е казал преди хиляди години: „Роденото от плътта плът е, роденото от духа дух е.“ Роденото от смъртта смърт е. А ние съвременните хора чакаме свободата си от къде? От роденото от смъртта очакваме свобода. Смешни сме ние! От онзи парализиран човек очакваме своята свобода! Не, единственото същество, което е свободно, това е Бог. И когато казваме: Истината ще ни направи свободни, то значи, че само Висшето, Разумното в света е, което ще ни направи свободни. Това същество хората Го отказват, и трябва да им се доказва има ли Господ или не. На учените хора можем да докажем това нещо математически, а на онези, които нямат тази интелигентност, нищо не мога да докажам.

„Истината ще ви направи свободни.“

Сега някои от вас може да се водушевяват, да казват, че това е туй. Не е туй. Ти чувствувал ли си свободата на Бога? За да бъдеш свободен човек, ти трябва в дадения момент да бъдеш готов, да имаш онова решение да вършиш всичко туй, което Господ изисква. В дадения момент, днес, какво изисква Господ от тебе? Знаете ли, какво изисква днес Господ от вас? Днес Господ изисква да се примирите всички. Вие ще кажете: Вижте какво става с България! Не е важно, какво става отвънка. Вънка става туй, което става вътре във вас. Вънка, вътре, това сме сами ние съществата. Ако е до умиранията да оправдаем нещата. Всяка година умират от 36 — 40 милиона хора, но не е въпросът в умиранията. Когато ние изсечем всички сухи клонове в горите, това е един въпрос, но когато изсечем хубавите дървета, това е друг въпрос. Имайте пред вид, че когато нарушаваме един велик Божествен закон, не е било време нито в миналото, нито в бъдещето, когато този закон да е позволил някакво нарушение. Няма същество, което да е нарушило този закон, и да не е получило обратните резултати на този закон.

„Истината ще ви направи свободни.“

Когато човек се пробуди от дълбок сън, за пръв път в неговото съзнание се проявяват известни чувства. Вие бъдете спокойни, гледайте философски на нещата,

има по-големи работи от тези. Вие, хората, сте чудни! Представете си, че светът се свършва и Господ ни по-вика! Ние трябва да бъдем готови, чисто облечени. Ще отидем на другия свят, няма какво да плачем. Някои хора казват: Сега ще плачем, отиваме на другия свят. Разбирате ме право! Аз говоря лично за всеки едно от вас, всеки едно от вас имам предвид. Не говоря общо, лично на душите ви говоря, как трябва да се разбере великата Истина. Истината изключва всяка лъжа. Трябва да изключите лъжата от себе си, от душата си. Първото нещо, което трябва да направите, то е абсолютно да изключите всяка лъжа. — Ами бялата лъжа? — Никаква бяла лъжа, абсолютно трябва да изключите всяка лъжа и бяла, и черна. В лъжата седят всички спънки, в нея седят всички условия за нашето робство. Ако вие слизате в един кладенец, и аз ви завържа очите, като ви подам едно въже, дам ви честна дума, че ще ви издадя и ви кажа: бъдете спокойни, на мене уповавайте, обаче, вместо с едно здраво въже ви свържа с един тънък конец, с който жените шият, и ви спусна в кладенеца, вие спокойни ли ще бъдете? Не, трябва с едно здраво въже да ви свържа. А с такъв един конец ще слезеш, но наполовина. Истината е наполовина вярна. Ще слезеш, но ще си ступиш краката. Съвременните хора казват: Бъдете спокойни, ние ще ви дадем свобода. Да, тази свобода виси на този конец. Преди 40 години русите освободиха българите от турците. Е, свободни ли са днес българите? Всичките българи са отговорни пред Бога, туй трябва да знаят. Всички народи са отговорни пред Бога. Няма същество, което да не е отговорно пред Бога. В света има една обща власт, една правова държава, която казва: Всяка една власт от Бога е дадена. Бог е внимателен към тази власт. И ако тази власт е от Бога дадена, трябва да е право дадена. Всички онези, които служат на тази власт, Той ги държи отговорни. Единственото нещо, което иска Господ, то е абсолютно всички същества да бъдат свободни като Него. И ако сме наказани, ако ние страдаме, то е нищо друго, освен, че Бог реагира на нашето невежество. Той казва: Аз не искам в моята правова държава такава като вашата. Искам всички хора да бъдат свободни, всички, без изключение, да се обичат. Той държи на Истината. В тази

държава няма българи, няма французи, няма германци, няма и англичани. В тази държава има граждани на Божественото Царство, наречени Синове Божии, слуги Божии, избраници Божии на тази държава. Сега вие седите на тази земя, искате да бъдете свободни. Някои от вас, които ме слушат, ще кажат: Дали този проповедник ще каже нещо в полза на българите? Ако българите постъпват съобразно Истината на Бога, ще кажа всичко добро за тях; ако българите престъпват Истината, друго нещо има за тях.

Аз и друг път съм казвал, и сега пак ще кажа: Всеки ден давам рапорт на Бога; и за българите съм дал такъв рапорт. Те ще опитат това. Те ще видят истината. Има една велика, правова държава. Всичките народи ще знаят това, не само българите. Няма да остане един народ в света, който да не знае, че има една правова държава, че в нея има хора интелигентни, разумни, които мислят малко по-другояче, отколкото сегашните културни хора мислят. Вие ще кажете: Плаши ни той. Не, няма какво да ви плаша, ще видите. Аз съм дал на света един срок от десет години, и в тия десет години всичките глави ще узреят, ще поумнеят, т. е. ще видят, че има един друг закон в света — Любовта. Любовта любов ражда; Истината истина ражда; доброто добро ражда; омразата омраза ражда; злото зло ражда; всичко отрицателно отрицателно ражда. Питам сега, ако днес ви повикат в тази правова държава, как бихте се явили? Свободни ли сте вие, примирени ли сте един с друг? Някой казва: Аз имам воля. Колко пъти вие сте решавали: Аз това ще направя, онова ще направя, а не сте го направили! Колко пъти казвате в себе си: Аз ще се примиря с еди-кого си, но отидете вкъщи и не се примирявате! Колко пъти казвах: Ще си платя дълга, но не го плащаш! Всеки ден вие решаваме и отлагаме. Туй е общо нещо. Всички решават и отлагат, и казват: За в бъдеще ще дойде нова култура. Че ще дойде, няма съмнение, но тази култура е и сега. Е, тогава нека се учим от растенията, които спускат корените си дълбоко в земята. Онова растение, което расте върху някоя скала, нима са благоприятни неговите условия? Нима условията за растенето на онзи мъх върху камъка са много благоприятни? Той казва на камъка: „Остави ме да раста върху

тебе, няма да ти е студено, ще те облека, всичките грапавини, които имаш, ще ги огладя. И като седне там, огладя всичките грапавини, приготвя условия, расте, и най-после от туй малкото семенце виждате едно дърво, което разпуква скалата, и си приготвя благоприятни условия. Тъй правят буковите растения. Ти като срещнеш някой човек, казваш: Букова глава е той. Да, но умът на този бук, за да достигне своята свобода, стига повече отколкото твоя. А ти седиш и казваш: Моята глава не е букова. Не е букова, но ти дълговете още не си си платил, с приятелите не си се помирил, майка си, баща си си изпъдил, а казваш: Аз съм свободен човек. Да, ти си един човек, на когото главата е дважд повече букова. Това е логика. Това са факти вътре в природата. Идете в гробищата и вижте, какво казва Господ за тези глави! Извадят една глава и казват: Тази глава е празна. „Празна е“, казва Господ, „защото не е имало посадено в нея нищо Божествено.“ Затуй и нашите глави се изпразват. И най-после, ще останат да живеят хора, на които главите са пълни с нещо свещено. Какво искат хората? Срещне ме един апаш с пълен в ръка револвер и казва: — Горе ръцете! — Няма защо. Какво искаш? — Е, десет хиляди лева. — Ела у дома, аз ще ти ги дам, няма защо да вадиш револвер, аз съм свободен човек. Аз му тегля друг револвер, и той си сменя ръката и скрива револвера. Щом не правя насилие, той казва: — О, ти си благороден човек. — Да, благороден човек съм, ще ти докажа. А сега ние ще кажем там на този апаш, на улицата, да постъпва разумно, но трябва да знаем причините, които са го заставили да действа така. Той иска да живее един разкошен, лек живот. Там е кривата философия, че ние искаме да живеем на земята тъй, както ни подобава. Ние знаем, че Истината ще ни направи свободни, и всички трябва да бъдем свободни. Как? Вие казвате: Като подобрим външните условия. Ако това е вярно, то богатите хора са най-благородните. Не, трябва да извадим друго заключение: нито богатството съдържа в себе си благородството, нито сиромашията, но богатството съдържа в себе си условия за постигане на благородството.

Питам сега: Ако хвърлите в морето един богат човек с всичкото му богатство, ще може ли да изплува?

Не, не може, ще отиде на дъното на морето. Но ако хвърлят в морето един беден със съдрани гащи, той ще изплува на другия край. Добре, но ако един параход пропадне, и ти, след като излезеш на сушата, нямаш хляб, а вътре в парахода има жито, то ако ти не вземеш една крина жито в своята лодка, та като излезеш на брега да имаш малко жито за посяване, ти не си постъпил разумно. Следователно, когато ние искаме да осигурим един живот, нас ни трябва такова богатство, такова семе, да го посеем за благото на другите хора, за благото на своя народ. И така, всички богати хора трябва да бъдат хора на идеи. Положително богатство, положително знание трябва да имаме всички. Ражда се едно дете. Но когато Господ ти изпрати туй дете, ти четеш ли писмото, което Бог му даде? Когато се изпрати един посланик за една държава, нали му дават такива акредитивни, препоръчителни писма? Този посланик ще дойде в държавата, ще се срещне с царя, ще предаде акредитивните си писма, ще поговори с него, и след това царят ще го приеме. Е, питам: Туй дете, което дойде като някой посланик в твой дом, ти четеш ли акредитивните му писма? Не, то се препоръчва, ти го приемаш, а след време ще излезе един отличен вагабонт. Сега аз не говоря за онези посланици в дома ви. Ами кой от нас е изпълнил волята Божия тъй, както трябва, както Бог изисква? Можем ли да турим ръка на сърцето си и да кажем: Ние извършихме всички тия свещени работи, изпълнихме всичко разумно, което Бог изисква от нас. Ние трябва да погледнем прямо на тази работа.

„Истината ще ви направи свободни“. Кога? Най-първо човек трябва да признае всички свои погрешки в себе си. Спрямо себе си той трябва да бъде безпощаден, не да се самоунижава, но той трябва като разумен човек да каже: Аз трябва да бъда доблестен, да призная своите погрешки. Аз съм по-горе от тези мои погрешки и мога да ги изправя. Сега всички имаме една погрешка, че сме хора мнителни, хора на съмнението. Опитвали ли сте вие да се примирите с някого? Не само отвънка да се примириш и да кажеш: Аз съм доволен. Не, не, да си кажеш: Господи, заради Тебе, заради Твоята Любов аз съм готов да се примиря. Тъй ще опиташ своята любов. Кажи: Аз ще докажа, че съм свободен човек.

„Истината ще ви направи свободни“. Тази свобода идва от разумния живот на човека. Най-първо трябва да се яви Любовта. Без Любов Истината не може да дойде. Щом се яви Любовта у тебе, иде един потик за добро. Любовта всякога се отбелязва с потик към доброто. Няма ли потик към доброто, това не е Любов. Първото качество на Любовта е да направиш едно добро, каквото и да е. Аз не разбирам добро, когато един момък срещне една хубава мома, целуне я, вземе я под ръка и я заведе в една сладкарница. Не, не, това е робство. Аз разбирам добро, този момък като срещне някое бедно сираче, момиченце, окъсано, да го вземе под ръка и да му каже: Ти си бедно дете, майка ти е умряла, аз ще те взема, да те поддържам. Не бой се, ще те пратя на училище, ти в моето лице ще имаш един брат. Това трябва да бъде първото чувство на любовта, което се явява в една млада мома, в една млада майка, в един млад баща. Това е първото чувство, което трябва да се прояви в когото и да е, в един проповедник, в един владика, в един учен, в един цар, в един беден, в един стражар. Нека и един стражар, като срещне някого да каже: Макар че съм на длъжност и аз мога да направя една малка услуга. Това са хора разумни, хора свободни! Вие ще кажете: Отлично нещо, но мъчно става. Да, мъчно става, но онази мома не дава тъй лесно сърцето си. Вие сте любили едно време. Аз уважавам вашата любов. Давате ли изведнъж сърцето си? Опитвате момъка. Най-напред ще се преструвате, че не го обичате, ще го опитвате дали той ви обича. Цели 7 — 8 години ще го държите и после се оженвате. Имате право. Е, мислите ли, че истината тъй ще ви се даде? Аз мога да живея само в този дом, десто има любов. Истината казва: Аз мога да живея само в дом, дето има Любов, Мъдрост; там дето няма Любов, дето няма Мъдрост, аз се прощавам със своите сестри и си излизам.

„Истината ще ви направи свободни“. Тази Истина е свързана със сегашния ни живот. Вие ще кажете, че Истината е отвлечена. Не, тя е единственото реално нещо, което се проявява във вашия живот. Вашата търговия, вашето богатство, каквато и да е професия почива върху Истината. Ако вие сте един лекар и имате Истината

пред вид, ще бъдете най-виден лекар; ако сте един адвокат и имате Истината пред вид, ще бъдете най-виден адвокат; ако сте един свещеник и имате Истината пред вид ще бъдете най-виден свещеник; ако сте един държавник или какъвто и да е, имате ли Истината пред вид, вие ще бъдете пръв човек в тази държава. Ако сте една жена и имате Истината със себе си, вие ще бъдете отлична жена, и Господ ще пита: Как е моята дъщеря Марийка? Или: Как е моята дъщеря Стоянка, Драгинка, как е моя син Петко еди-кой си? По име ги зове Той, познава ги. А тия, които нямат тази Истина, Той ги туря под номер, № 1, № 2, № 3, № 4, № 5. Аз, казва някой, съм човек. Зове ли те Господ по име или казва: № 1 да дойде? Знаете ли, какво значи да носи човек едно свещено име? Да носи някой името Иван. Знаете ли, какво значи Иван? Иван значи човекът, който обича Истината. На физическия свят той е готов да извади ножа си заради нея, да прекара 10 войни и да има сто рани заради нея, това значи Иван. А Мария означава всички онези, които са готови заради Любовта да издържат всички страдания, да носят всички хули.

„Истината ще ви направи свободни“. Ние, съвременните хора, имаме известни философски възрения за Истината. Мнозина мислят, че ако са силни, ще бъдат свободни. Така е. Силният човек може да бъде свободен само физически. Ние казваме: Силен, богат трябва да бъде човек. Ако си богат, ако си силен, можеш да бъдеш свободен само във физическия свят. Нима мислите вие, че един силен и богат човек във физическия свят, може да бъде свободен в умствения свят? Не. Нима онзи който е интелигентен, богат в умствения свят, а беден, сиромах във физическия свят, има еднакви условия като първия? Следователно, умствено свободния човек и физически свободния човек не е едно и също нещо. Умствено свободния човек трябва да бъде умен. Умът се занимава само с физическия свят, с отношенията на външния свят. А ние, като кажем „Духът на човека“, подразбираме най-висшето нещо — свободата. „Дето е Духът, казва Господ, там е свободата“. Значи, веднъж сме придобили сили, придобили сме Духа, тогава можем да бъдем свободни. А то значи, да дойде Бог да живее вътре у нас,

да се прояви и да слушаме Неговите съвети. Е, допуснете сега, че дойдат Божествени мисли у когото и да е. Външният свят ще дойде около вас да ви казва, че тази мисъл не е Божествена. Аз се чудя някой път на хората, които казват на тези, които ме слушат: той ви мами. Я ми покажете един човек, който да не се е мамил до сега? За Христа какво казаха? Той ви мами вас, мами народа, не Го слушайте! По какво се познава този, който говори Истината? Аз ви казвам да направим следния опит сега, не после, не след сто години. Двама лекари сме, имаме двама болни от тифус. Аз казвам: Приятелю, няма какво да спорим, ще опитаме. Давам едно лекарство на моя болен и това мое лекарство в 20 минути ще даде резултат. Утре ще видим. А може ли? — Няма какво да питаш, ще видиш. Ако това, което съм казал, даде още утре резултат, какво ще кажете? — Ама тъй се случило! Е хубаво, днес така се случило, утре така се случило, ами ако на сто случаи 99 пъти се получат добри резултати, какво ще кажете? Тогава аз съм на правата страна. Ако едно учение може да облагороди характера на един човек, а не да го направи страхлив, тогава какво ще кажете за това учение? Казвате: Ако сме вървели така, не можем да бъдем герои, не бихме могли да се бием. Аз зная хора, които десет пъти са се били и пак са страхливци. Обществото изисква герои, и ние трябва да бъдем добродетелни. Има друго бойно поле, за което трябва да воюваме.

„Истината ще ви направи свободни.“ Само при тази Истина, само когато Бог дойде да живее у вас, когато вие имате сила, имате Божествен Дух и се ръководите по тези правила, само тогава всички вие ще бъдете свободни, ще живеете по любов, ще живеете по разум, ще бъдете познати на Бога. Вие искате да бъдете свободни. Запример, имате дъщеря, до известно време я гладите, мажете, насам-нататък, тя е свободна. Но по едно време към 16 — 20 годишната си възраст, тя иска да бяга, казва: Искам да напусна този дом. Тя не е свободна. Значи, вие я родихте, но тя не иска да живее при вас. Какво иска? — Искам да живея в света. Не иска да живее в света, но търси някого. Един ден дойде някой, вашата дъщеря стане свободна, весела, тя мисли, че този ще ѝ донесе

свободата. Същото нещо е и за човешката душа: Каквото и да ѝ дадете, тя очаква нещо, някого, който да я направи свободна. Кой е той? — Нейният Възлюблен. Тя казва: Сега всичко мога да понеса — страдания, скърби, хули, болести, всичко мога да понеса в света. Аз сега съм свободна. И щом дойде Бог да живее в тебе, да донесе Истината, всички хора се привличат около тебе. Защо? — Бог ги привлича. Ами че то е много естествено! Ако в една запустяла местност се яви един извор, туй място почва да се посещава от много хора. Защо? — Защото изворот пои местността, наоколо се насаждат дръвчета, и кой как седне, казва: Колко е хубава тази местност! Такова е състоянието на душата, когато Бог влезе да живее в нея; тя мяза на един велик извор, на едно велико слънце, и всеки казва: Слава Богу, има един велик човек. Аз не казвам, има един велик човек, но казвам: Слава Богу, има едно място, дето Бог може да живее. Нека Бог живее в нас, и като живее в нас, ще мога да Го срещна и да поговоря с Него. И когато Бог живее в нас, Той ще ни свърже и ние ще се обичаме, Тогава ние няма да разваляме Неговите нишки. Вие няма да искате от мене да ви обичам. Аз не ви се препоръчвам, че мога да ви обичам, но когато Господ ми даде туй въженце, да мога да ви свържа, ще кажа: Пазете туй въженце добре, защото в деня, в който пуснеш този възел, върху тебе ще дойдат най-големите нещастия.

Сега ще ви предпазя от следното зло. Вие често се ровите в корените на това священо Божествено дърво, чоплите тия корени и се запитвате: Дали е Божествено или не? Не го чоплете, не е този начинът, за да разберете Божествената Истина. Аз ще ви покажа начин, как да разберете Истината. „Всяко дърво се познава от плода си“, казва Господ. Чакайте да даде плод. Щом едно дърво ражда добри плодове, то е добро. Но чоплите ли този корен, вие ще повредите на вашия ум, на вашето сърце, на вашата душа, на всичко, което е благородно.

Сега у мнозина се заражда мисълта: Аз не съм добър, аз съм лош човек. Не чоплете Божественото. Бог е твоето добро. Щом Бог живее в тебе, ти си добър. Бог казва: „Аз ще премахна всичките ви грехове.“ Всичките ви грехове, това са спънките. Ако аз дойда и намеря ръ-

цете, краката, очите ви превързани и кажа: Аз ще ви направя свободни, и премахна връзките от ръцете, краката, от очите ви, така прави и Господ. Това значи, аз ще ви направя свободни. Той започва да ви освобождава, и вие започвате да пишете Божествени мисли. Аз се радвам, като чета някое писмо. Казвам: Да, този поет е писал, Бог му е диктувал. Влеза в някой дом, някоя жена се разшетала, домакиня е тя в къщи. Само домакинята може да шета, слугинята не може да шета. Никакви слугини! Когато домакинята е слугиня, тя е добрата слугиня. По-добра слугиня от домакинята няма. Идеалните слуги, това са домакините; идеалните слуги, това са мъжът и жената в един дом. Разшетала се тя, готви, реже. И като готви яденето, вкусно е, хлябът е вкусен. Казвам: Господ е дал рецептата, сладко е яденето, и всички наоколо са засмени. Как да не са весели, как да не са засмени? Там, дето е Господ, всички са засмени и казват: Слава Богу! Защо слава Богу? — Защото Бог живее вътре.

Сега вие ме слушате и казвате: Хубаво учение, но мъчно се прилага. Българите имат една поговорка, която казва: „Клин клин избива.“ Ще ви дам едно тълкувание на тази поговорка. Аз съм наблюдавал, как някой дървар цепи дърва. Тури един клин, той се забива в дървото, не може да излезе. Тури друг, по-голям, той се забива, изважда първия, но сам остава в дървото. Тогава аз преиасям поговорката в природата. Вие посетете едно зрънце. Дойде влагата, слънчевата светлина и топлина, действуват върху него и като един клин го разцепват; то се разпукне, но този клин се зацепва. Дойде животът — вторият клин — той се забива, а първият клин излиза. Първият клин, това е малкото зрънце, което било разцепено. Следователно, топлината и светлината са служили като един клин, да разцепят туй дърво, за да може Божественият живот да излезе нагоре. „Клин клин избива“ или казано с други думи: доброто добро изважда, любовта любов ражда. Тук е скритият смисъл на поговорката „Клин клин избива. Думата „избива“ не е толкова приятна.

„Истината ще ви направи свободни.“

Другото заблуждение: ние мислим, че когато дойде Истината, ние ще се лишим от всичките блага в живота. Не, Истината ще донесе онези, новите блага, с които ще

осмисли живота, ще ни направи по-силни, по-разумни; тя ще ни даде по-малко приятели, но приятели, които ще бъдат всякога готови да се пожертвуват, да умрат за нас. Ако тази Истина дойде у дома ви, дъщерята и синът ще бъдат готови да умрат за майка си и баща си, няма да ги напушат. Законът е верен във всяко отношение. Вие сега имате една идея, но седите и казвате: Чакай сега, на тясно ни туряш, чакай да си оправим работите, че тогава. Слушайте, ако не оправите тези работи сега, никога няма да ги оправите. Ако ги оставите за утре, вашата работа е спукана. Сега, още днес всичката работа е оправена. Туй, което ви давам днес, само днес ще можете да го чуете. Когато дойдат сватове да искат някоя мома, до три пъти дохаждат за нея, три пъти я калесват, но като им откажат, оставят я, повече не дохаждат. Така и Истината изпраща своите посланици до три пъти, и ако ѝ откажете, няма да дойде повече, ще я чакате с векове. И сега казвам: Вие всички сте готови. Аз ви представям това фигурално, това е фигура на речта. Мога да употребя друго сравнение, но то ще бъде по-грубо. Мога да кажа, че Истината ще дойде, както един търговец, който натрупва своето богатство и чака мющерииите си на пътя. Но аз казвам: Тя идва като при някоя мома, която чака своя избраник. По-велико нещо от това има ли, да посрещнем Господа? Да Го посрещнем в Истината, да направи душите ни свободни, ума ни свободен, телата ни свободни, да ни освободи от всички недъзи, от всички недоразумения, да внесе туй богатство, което ни трябва, и като се срещнем да се познаем, че действително у тебе и у мене говори Господ, че у тебе живее Господ и у мене живее Господ, че у тебе живее свободата и у мене живее свободата. Само по този начин вие можете да направите хората свободни.

„Истината ще ви направи свободни“.

Ще ви приведа един пример, той е из християнската епоха, близо до времето на Нерона. Имало един виден лекар християнин, който лекувал. Знаен бил той в цялото царство. Нямамо болен, когото той да не излекувал. Но във времето на Нерона го хващат, турят в затвор и го осъждат на смърт. Един от видните патриции в Рим, Зисиус, имал само един възлюбен син, който заболял.

След като викали всички видни лекари из царството и не могли да го излекуват, най-после те казали на бащата: — Сина ти е осъден на смърт, но познаваме само един лекар, който може да ти помогне, да спаси сина ти, обаче, той е в затвора. И какво направил Зиснус? Никого не допускат в затвора, но той добива позволение да влезе при този лекар и му казва: — Моля Ви, аз ще остана на Вашето място. Ако Вие до деня на Вашето екзекутиране не се върнете, ще бъда доволен да пострадам заради Вас, само да излекувате сина ми. Лекарят облича неговите дрехи, излиза, отива при сина му и го спасява. Но преди да се върне в затвора, този патриций бил вече екзекутиран. За да може да дойде Истината във вас, физическото трябва да стане жертва. Всички тия физически богатства на земята трябва да се пожертвуват заради Истината. Докато богатството тук на земята е един стимул, то е едно голямо зло. Докато то не стане жертва, за възвишеното, за идейното, докато не стане един стимул за Истината, ние не можем да извадим този виден лекар от затвора, за да спаси сина ни. Ако ние не жертвуваме всичко за Сина, Той няма да слезе от горе. Ако този патриций жертвува живота си, за да спаси сина си, за нас се иска по-голяма жертва. Тогава, като дойде Господ, какво ще Му дадем? Този римски патриций дава живота си за сина си, като дава свобода на лекаря и казва: Ти ще освободиш сина ми, а аз давам живота си. А ние какво ще дадем на Господа? Ще му кажем: Господи, Ти като дойдеш у нас, ние ще приложим Твоята Истина, ще бъдем готови да страдаме, да устояваме на тази Истина. Тогава Господ казва: — Щом обещавате това, Аз ви вярвам, Аз съм готов, слизам, слизам. Всички готови ли сте? — Готови сме, чакаме. Аз вярвам, че всички вие, които имате туй разумното, сте готови.

„Истината ще ви направи свободни.“

*

Беседа от Учителя, държана
на 21. X. 1923 г. — София.

Бъдете съвършени!

Ще прочета един стих от петата глава на Евангелието на Матей: „И тъй, бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесни.“

Както и да се говори на хората, те все остават незадоволени. На земята човек никога не може да се задоволи. Запример, колко прах ще издяла някой скулптор от един камък, не е важно, но какво ще направи от тоя камък — това е важно. Какви недъзи има в света, не е важно — важното е, колко добродетели има.

Някои мислят, че съвършенството е нещо недостъпно. Като стане съвършен, човек може да работи. Несъвършеният не може да работи. Несъвършеният се труди, а онзи, който живее в безпорядък, се мъчи. Само съвършеният работи. Съвършеният е доволен от всичко, нему нищо не липсва. Съвършеният всичко има. И като има всичко, има и един малък излишък, с който иска да създаде един нов свят. Всички хора в света искат да създадат нещо. Даже и мравката, и тя иска да създаде нещо. И най-малката клетка, като попадне при подходящи условия, и тя почва да образува друга клетка. Има три вида условия: Условия, при които хората се мъчат, условия, при които се трудят и условия, при които работят. Има съвършени хора, които са съвършени да направят една милост; има хора, които са съвършени да направят едно добро на света.

Мнозина искат да знаят, в какво се състои животът, какво нещо е животът. Никой не знае, какво нещо е животът. Един се мъчи, друг се радва; един плаче, друг скърби; един умира, друг се ражда. Това са прояви на живота, а не самият живот. В Евангелието има един стих, който гласи: „Това е живот вечен да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога.“ В какво се състои това познание?

То не е лесна работа. Да познаеш цялата вселена в нейната пълнота, не е лесно. За сега учените, доколкото телескопите са открили, казват, че има 10 милиарда слънца, във всяко слънце има по 12 планети — някои по-големи, други по-малки; около всяка планета има по 5 — 6 спътници като нашата луна.

А ти искаш да знаеш, какво е светът. В тия 10 милиарда слънца може да живееш по хиляда години, а за да ги изучаваш, във всеки свят би живял по 1 милиард години. Това са въображаеми работи за сега. Колко дълго време се изисква, за да дойдем до едно частично понятие за живота! Понякога мислим, какво нещо е животът, задаваме си въпроса, какво нещо е Господ. Когато дойде времето, ще узнаете, какво нещо е Господ. Когато ме питате, какво нещо е Господ, казвам: За всичко ще ме питате, но за това няма да ме питате. Светът страда, понеже хората питат, какво нещо е Господ. „Не вземай името на Господа Твоего напразно.“ Всички хора, които измират, около 35 милиона хора умират в година, кой се грижи за умрелите? Всяка година се раждат 40 милиона хора. Кой се грижи за тия хора? Колко насекоми се раждат в годината, кой се грижи за тях? Колко риби се раждат в годината, кой се грижи за тях? Колко говеда се раждат в годината, кой се грижи за тях? Колко треви растат, кой се грижи за тях? Ами за камъните, кой се грижи? А за нашата земя, за Слънцето, за Юпитер, за Марс, за Сатурн, за Венера, за Меркурий, кой се грижи за всички?

В природата по-лесно се грижат за големите работи, отколкото за малките. Да удовлетвориш един малък микроб е много по-мъчно, отколкото един свършен човек с всички негови изисквания. Туй малко същество, с какви прибори ще го нахраниш? Как ще му дадеш един обед? В какъв съд ще му сготвиш яденето, на каква маса ще му сложиш, какви лъжици ще му дадеш, какви слуги ще му прислужват и откъде ще намериш такива слуги? Много възискателно е това същество, иска да бъде като някой цар. Много голяма мъчнотия е да се удовлетвори едно такова същество.

Разправяха ми един анекдот из турско време. Дошъл някой виден българин във Варна на гости на друг, чиято майка била гъркиня. Синът ѝ я научил да каже на бъл-

гарски на госта: Аз много се радвам за вашето идване у дома. Синът ѝ я учил, учил, тя запомнила, но като дошъл гостът, казала: От къде дойде, да не дойдеш. Зачудил се синът ѝ, как е могла да каже това, като той толкова я учил. Заминал госта и тя попитала сина си, дали хубаво е казала наученото. Та и ние понякога, като ни учат много, казваме: От къде дойде, да не дойдеш? И сега хората, вместо да благодарят на Бога, казват: От къде дойде тази пущина, да не беше дошла.

Ние не сме виновати за това. Има неща, за които не сме виновати. Минаваш през някоя област, ти не си разположен — има нещо отвън. Това неразположение не се дължи на тебе, вън е студено, лоши са условията, и ти се свиеш, не си разположен. Външна е причината. Топъл е денят, пак си неразположен, но все са външни причините.

Не трябва да се съдим, има неща, които ще ги носим. Когато дойде прашният ден, ще го носиш; когато дойде дъждовният ден, ще го носиш; когато дойде студеният ден, ще го носиш; когато дойдат неблагоприятни условия, ще ги носиш; друго разрешение няма. При тия условия, при които ние живеем, няма никакво разрешение.

В Америка, в западната ѝ част, минавал трен през една гора, която се запалила. Всички избягали от трена, навлезли в едно езеро наблизо и, за да не ги опърли огънят, натуряли кал по главите си, за да не се запалят косите им. Тъй седели потопени няколко часа и били благодарни за това, защото иначе щели да изгорят в трена.

Вие понякога казвате: Защо ми се случи това? Случи се. Ако тия неща не бяха се случили в света, какво щяха да пишат писателите? Ако не бяха тия големи противоречия, как щяха да напишат една драма, роман, комедия или една трагедия? Ако животът ставаше тъй, както ние искаме, нямаше да бъде красив. Красотата на живота се състои в големите противоречия, които съществуват.

Страх ви е от ада, нали? Че адът, това е сянката на рая. За да нарисуваш една картина на рая, трябва да туриш сенки тук-там. Без тия сенки никаква картина няма да имаш. Пъкълът, това са сенките на рая. Изпъкват противоречията и виждаш, в какво се състои раят. Ако нямаше ад, нямаше и раят да се възприеме. Нашите раз-

бирания за доброто и злото в света са частични понятия. Злото в света е творчески принцип, който е създал света. Злото е създало света. Първо злото е било в сила да обърне онази инертна маса, да направи един свят. После дошло доброто, да работи върху света, да го уреди. Злото беше необходимо, за да се създаде светът. Как бихте го създали вие? Вие, които не знаете, много лесно го създавате!

Сега това слово, което ви говоря днес, ще ви служи за в бъдеще. Ако ме слушате, ще се подмладите, ако не ме слушате, ще остарееете. Тъй щото, не ви съжалявам, ако остарееете. Ако се подмладите, ще се радвам, че сте ме послушали, а ако остарееете, няма да ви съжалявам. Ще се научите, когато умираете, да се влюбите. Не като се раждаш, но като умираш, да се влюбиш. Който иска да се подмлади, като умира, да се влюби, и ще се подмлади. Който умира, ако се влюби, ще се подмлади и ще изучава всички Божии блага. Който се ражда и не се влюби, той ще остарее, ще има всичките противоречия в живота. Когато се раждаш и когато умираш — два пъти да се влюбиш. Първият път, като се влюбиш, да се родиш млад. А пък втория път ще се влюбиш, да се освободиш от дряхливостта на живота. Казвате: Любов! Не търсете любовта като забавление. Любовта е не само един стимул, но най-великата храна, която се доставя на човека, на човешкия ум. Без любов храна не можеш да си доставиш, без любов храна на сърцето си не можеш да доставиш, без любов храна на душата си не можеш да доставиш и без любов храна на духа си не можеш да доставиш. Какво нещо е Любовта. — Туй, което доставя условия за живота в света. Не както е сега. Запример, някой се влюбил и го е срам, че се е влюбил. Ти, като се влюбиш, ще носиш нещо. Ти, като се влюбиш, ще носиш две кошници, две гърнета, ще носиш нещо. А влюбените ходят с празни ръце — не зная, каква любов е тая. Христос носи някога кръста с любов. Той с любов до края не го носи, но за да се научите да обичате и вие, само до половината път носи кръста. Та и ние да го поемем, и ние да поносим, и за нас остави малко работа. Ако Той беше свършил цялата работа, какво щеше да бъде в света? Половината от физическите страдания Хри-

стос остави ние да носим. Те са благословение. Какво има да плачем! Аз се чудя на хората. Майката, като роди дете, се радва. А като умре детето, скърби. Накарай това дете да се влюби. Майката, преди да е заченала детето, да му каже: Аз ще те приема в дома си, ако се влюбиш в Господа. Като дойде време да се роди детето, да му каже: Аз ще те родя, ако се влюбиш в Господа, ако не, ще те изпъдя. Ето как ще се подмладите.

Много обикновени работи говорят хората; те говорят за покаяние, да плачат искат много малко. Ще занесат нещо малко на Господа, на Св. Богородица, ще запалят свещ; ще направят някое малко добро, ще дадат някому скъсана риза, парче хляб, стари скъсани обувци, или 1000 — 2000 лв. Много евтино искат да минат. Че си дал две книжки, какво е то? Светът не се нуждае от книжки, от тия банкноти. Светът се нуждае от живо злато в кръвта на хората. Достатъчно е да има сребро, да има достатъчно желязо, да има достатъчно злато — които дават сила; да има достатъчно фосфор, който дава мисъл; да има светлина и топлина.

До сега всички са ви говорили за любовта. В какво се състои любовта, в какво се проявява тя? Кое е първото нещо, заради което можеш да обичаш някого? Ти обичаш един плод, заради съдържанието, което има в себе си. Ти обичаш една книга, заради съдържанието, което има в себе си. Ти обичаш една картина, заради красивата форма, която има в себе си. Писанието казва: „Възлюбил си Истината в човека.“ Истината, сама по себе си, носи два други елемента: тя носи елемента на Любовта и носи елемента на Мъдростта. Истината, това е мощното в света, с което Бог се изявява. По същество, Бог е Любов, но без Истината ние не можем да познаем Бога. Само в Истината ние можем да познаем, какво нещо е Бог и какво нещо е Любовта. И знанието без Истината е непонятно заради нас. Само Истината прави Любовта понятна. Само Истината прави Мъдростта понятна. Що е Истина? — Туй, което прави нещата понятни в света, прави ги достъпни, приложими в живота. Туй, което изявява самата реалност. Ние, хората, сме сънаследници на тази реалност. Вие как разбирате Истината? Тя не гледа на външната форма на хората. Истината като вземе един въглен, направля го на

диамант. Истината, като намери един камък, направя го драгоценен камък. Истината, като намери мъртвия, оживява го. На страдащия тя отмахва страданието. Дето влезе Истината, тя урежда света. Този наш свят ще бъде устроен, тя ще го устрои. Как ще го устрои, тя сама знае, но сегашният свят ще бъде устроен.

Следователно, всички онези, които искат да прогресират, трябва да обичат Истината. Как ще обичате Истината? Ако ти си се разтревожил, че си изгубил нещо, като видиш Истината, изведнъж всичко това ще изчезне и ти ще забравиш всички свои страдания. Щом дойде Истината при тебе, загубеното ще се върне. Като видиш Истината, умрелият ти баща, умрялата ти майка, умрелият ти брат ще дойдат при тебе, всичко загубено ще се върне при тебе. За какво ще скърбиш. Загубеното не само ще се върне, но то ще дойде с лихвите. За какво има тогава да плачеш? Следователно, за в бъдеще, ако възлюбите Истината, всички ваши изгубени вещи ще се върнат, всички ваши разрушени чувства ще се върнат, и всичко ваше изгубено ще се върне. Ще се върнат при вас всички онези, които ви обичат и ще видите всички, които ви любят. Какво искате по-хубаво от това, какво искате повече?

Ако изгубите Истината, ще изгубите всичко, нищо повече. Светът ще остане неустроен. Що е безлюбие? — Свят, който няма никаква форма, няма никакви възможности, няма никакви условия. То е един свят, в който да се мъчиш да направиш нещо, да дигнеш известен товар и да не можеш да го сториш. Случвало ли ви се е някога, нощем искаш да се събудиш и не можеш. Някакъв товар паднал на гърдите ти и не можеш да го вдигнеш. Да благодарим, че в тия сънища има някои, които ни обичат и ни помагат. При мене са идвали мнозина, които казват, че няма кой да ги обича. Чудя се на ума на тия хора. Иде някой при мене и казва, че е нещастен. Гледам, че двама светли ангели вървят с него. А той казва: Нещастен съм. Казвам: Нещастен си, защо двама ангели имаш. Да, да, казва той, двама ангели ме мъчат. Не съм виждал при никого тъмни ангели, а все светли; но хората ги виждат тъмни. Защо са тъмни? Единият ангел казва: — Възлюби Господа. А човекът отговаря:

— Не може, где да Го любя. Казва му другият ангел: — Възлюби Господа⁴. А човекът казва: — Няма Го. И двамата ангели постоянно му говорят, а той отрича. Щом отричаш, страданията идат, идат, идат. Всички страдания не са нищо друго, освен отричане на реалността. Дадат ти една хапка хляб, ти я хвърлиш и казваш: Аз такава хапка не ям⁵. Дадат ти втора и нея хвърлиш, дадат ти трета, хвърлиш и нея — 20 — 30 — 40 — 50 хапки изхвърлиш. Как няма да бъдеш гладен! Глътни първата втората, третата, четвъртата, десетата хапки. Искаш малко, вземеш го, задържиш го. Вземеш втори път, трети път, докато дойдеш до съзнанието да бъдеш свободен.

Често ме питат: Где да зная, дали ме обича той или не! Питам ви: Как знаете, че някой ви мрази? С чувството, с което познавате, че някой не ви обича, със същото чувство познавате, че друг ви обича. Защо познавате, кой не ви обича, а не познавате, кой ви обича? Помнете закона: че Бог, Който иска да ни обикне, най-първо ще ни подложи на едно пречистване, едно генерално пречистване чрез огън. И при това пречистване ние страдаме. И като те пречисти, Бог ще вложи най-хубавото, което има в себе си. Ще вложи Истината в тебе. Никога няма да вложи тази Истина в едно същество омърсено. — Ние не искаме да страдаме. Ако страдаме, ще се пречисти нашият съд, в който ще се вложи Истината. Какво нещо е Истината? Щом помислиш за Истината, щом сърцето ти е чисто, веднага скърбите ще изчезнат. Щом сърцето е нечисто, и мислиш за Истината, скърбите остават. Щом остават скърбите, знай, че си нечист. Има някаква нечистота у тебе. Имаш едно куче и не знаеш, как да го обичаш. Как ще обичаш един човек? На човека ще дам една хубава книга, а на кучето един хубав обед.

Каква е разликата между куче и човек? — Кучето е същество, което живее още в астралния свят, не е слязло на земята. То има съвсем илюзорни понятия. Кучето е неоформено същество. Кучетата два месеца прекарват в утробата на майка си и, може би, ще им трябва 10 милиона години, за да се раждат като нас. 10 милиона години, това е една сериозна работа. За да се създаде едно човешко жилище, не е лесна работа. Анге-

лите и други напреднали същества са работили, за да дадат формите в света. Когато дошло време да се създаде човешката форма, трябвало е и Господ да работи. Знаете ли, колко години е работил Господ? Казва Писанието, че в един ден създал Господ човека. Какво значи един Божествен ден? Когато съвременният свят се е създавал, Бог го е създал, както е намислил, но колко милиарда години Господ е мислил, докато дойде до разрешение, как да създаде човека и каква форма да му даде.

Богословите понякога са много смешни! Питат: Ти какво мислиш за Христа, вярваш ли в Христа? Не, аз какво мисля за Христа, но казвам: Ти обичаш ли Христа? Преди да се е създал светът, ние вярвахме. Сега светът е създаден. Любовта е самата реалност, която ние изучаваме. Любовта е наука. Вярата е за непроявения свят. Светът, който се е проявил, не е светът на вярата, но е светът на Любовта. Непроявеният свят е свят на вярата. А проявеният свят, който трябва да изучаваме, е светът на Любовта. Ако ние не се заемем да изучим тоя свят на Любовта, ако ние не оценяваме онези, които ни обичат, ако не оценяваме онези, които ни любят, какви хора ще бъдем тогава? Ако Бог, Който ни е дал всички условия, ако ангелите, които са работили за нас, ако светите, които са работили за нас, ако гениалните, талантливите и обикновените хора, които са работили за нас, ако всички тях не ценим, какви хора сме? На всички хора, които са работили заради нас, ние сме длъжни да се отплатим. Да благодарим на растенията, на водата, на въздуха, на светлината, на всичко в света. Да благодарим не само веднъж, сега, но и в бъдеще. Благодарение на това, че ни обичат, ние съществуваме. Да благодарим, че Бог ни обгръща със своята Любов и, като гледа снизходително към нас, се усмихва.

Сега бих ви говорил още, но има неща, за които не може да се говори. Защо? — Защото се изопачават. Толкова години говоря за Любовта, но не знаете, колко страдания и мъчения съм изтърпял за тази Любов. Аз виждам голямата неразбранщина, която съществува в тоя свят, и какви изопачени понятия има. Щом кажеш някому, че го обичаш, веднага като попарен седи настрана, като че ли разбойници го гонят. Ако му кажеш, че го мразиш, по

те разбира. Щом кажеш, че го обичаш, веднага бяга. — Защо? — Защото в името на Любовта са вършени всички престъпления. Любовта е била като покривало за престъпленията в света.

В Индия има един анекдот. В един от храмовете, една от жриците се влюбила в един жрец. Когато казала на жреца, че го люби — тя го разлюбила. Той се разгневил и я проклед. Като я проклед, тя станала на змия. В новата епоха, един английски лорд като отишъл там, видял змията и я благословил. Така жрицата добила своята първа форма. Колко хиляди години е била тя във формата на змия? Тогава, всички змии не са ли проклетни красиви жрици, които чакат някой адент да дойде и да си каже думата? Какво стана с онази змия, която злоупотреби в рая? Змията имаше ръце и крака. След като направи престъплението, прокле я Господ и ѝ каза: „По корем ще се влачиш“. Ние живеем в един свят, който е проклет, и трябва да се вдигне проклятието. А вие искате в този свят, дето има голямо проклятие, да бъдете щастливи! Затова Писанието казва: „Нов свят трябва да се създаде, да се премахне проклятието“. Грехът от света трябва да се вдигне и само така ние ще бъдем свободни. Нашата любов не е в състояние да вдигне това проклятие. Следователно, за да се вдигне проклятието свършени трябва да бъдем. Само при свършените същества може да се дигне това проклятие. То е най-нечистата материя, която съществува в света. Тя е турена да се организира. Проклет, какво значи? Клет, значи клетка, в която е турено нещо. То е ограничено, и трябва да го извадят от клетката. Това са най-лошите условия, неразбраните условия. Ние сега живеем в един свят, дето любовта е неразбрана, и тая любов не може да ни освободи.

Та казвам: Иде на помощ Истината, да ни освободи от миналото робство на света. Как се е заробил света, това не ни интересува. Ние се интересуваме, как ще се освободи света. Няма по-хубаво нещо от това, човек да живее в Истината. Няма по-хубаво нещо от това, думите да имат само едно значение. Когато казваш милост, да знаеш, какво значи милост. Когато казваш правда, да знаеш, какво значи правда. Когато казваш доброта, да знаеш, какво значи доброта. Казвам: Ако вие повярвате

това, най-малко с 10 години ще се подмладите. Ако следващия месец ви проповядвам, и пак повярвате, с още 10 години ще се подмладите. Три пъти като ви говоря, който е на 60 години, ще стане на 30 г. Четири пъти като ви проповядвам, ще станете на 20 години. После може да станете и на 10 години. Защо трябва да умираме, да се минат 45 години, и от едно малко бръмбарче, като се увеличавате, да станете пак човек? Тъкмо сте порасли сега, и без да губите съзнание, изведнъж да се подмладите. Който не се влюби, не може да се подмлади.

Що значи Любов? — Любов значи да родиш Истината, а за да родиш Истината, трябва да се влюбиш. Единственото нещо е да се влюбиш в Любовта и да родиш Истината. Като родиш Истината, тя ще ти даде възможност човек да станеш.

Що е човек? — Човек, който се е влюбил в Любовта, родил се е в Истината и е възпитан от Мъдростта — това е човек, според мене. Вие ще попитате: Това вярно ли е? Аз казвам: Вярно е. Вярно ли е, че вие сте такива, каквито сте? Вярно ли е, че сте стари? — Вярно е. — Вярно ли е, че някои сте млади? — Вярно е. Щом сте стари, какво означава то? Ако сте недоволни, знай, какво е старост. Ако като деца сте недоволни, знай — млади сте. Ако сте възрастни недоволни, знай, защо сте недоволни. Знай, защо детето е недоволно; знай, защо възрастният е недоволен. Ако е доволен възрастният, пак знай, защо е доволен. Детето е недоволно, като няма, кого да обича. Ако оставите едно дете само, то е недоволно. Дайте му другарче, да видите, как знае да обича децата. Виждал съм едно малко дете да носи друго. Едно дете, като намери друго, по-малко, носи го. Малкото дете разбира, че онова, другото, е по-малко, и е готово да му послужи. Да видите само, колко са деликатни децата. Как знаят да поглеждат, за да ви стане приятно. Учудвал съм се на тях. Големите нямат такава деликатност. За да се отнесем правилно с човешката душа, изисква се голяма деликатност. Човешката душа не прилича на тялото. Колко деликатни трябва да бъдем с душата, която е излязла от Бога! Спрямо своята душа и спрямо душата на околните ни, трябва да бъдем много деликатни. Това е, което ни липсва, Липсва ни, понеже сме изгубили нещо от детето у нас. Имаме

желание да сторим нещо, но не знаем как. Запример, някой иска да пее, но понякога ухото е тъпо и не може да схване нежните трептения, и човек се мъчи. Най-първо, човек трябва да стане отзивчив в слуха, да схваща тия вълни.

Нека направим един опит. Оглеждаш се в огледалото и най-първо виждаш, че си красив. След 2 — 3 месеца се огледай пак. И ако се видиш стар, скрий огледалото. Започни да мислиш, че си млад и ще мислиш дотогава, докато дойдеш до положението — каквото мислиш, като се огледаш в огледалото, да го видиш. Ако мислиш, че си красив, а огледалото показва, че си грозен, не си познал, какво нещо е Истината. Преди години, дойде при мене един човек, загазил в материалните работи, цяла грозотия. Казвам му: Огледай се! Лицето погрозняло, жълто, очите — хлътнали. Давам му една почтена сума и като се огледа пак, той каза: Измених се. Веднага се усмихна, весел стана, очите му изглеждат изпъкнали. Като се усмъхна човек, лицето му пак потъмнява и той си мисли: Какъв ли ще е краят? Казвам: Аз ти давам един опит.

Онова, което Бог прави, ония блага, които Бог ни дава, да оценяваме. Да оценяваме светлината, въздуха, храната и всички хора, които ни обичат. Аз какво съм направил? Нищо не съм направил. Това са залъгалки. На вас казвам най-лесното, а другите блага лесно идат. Не се самозаблуждавайте с външните блага, с 5 — 6 хиляди, с 20 хиляди, или сто хиляди — те ще дойдат сами по себе си, те са на ваше разположение. Важното в света е да бъде будно съзнанието ви за Истината, да влезете в съприкосновение с нея. Тя е като изгряващо слънце. То значи да имаш всички възможности и да оцениш в себе си, какво нещо е Божественият свят, какво е новото разбиране. Хубави са тия неща.

Миналото е на наше разположение. Ние трябва да бъдем готови за новото, което иде в света. Кое е това ново? То е новият живот, който иде в света. Иде вече безсмъртието — един живот без да умира човек. За в бъдеще хората няма да умират, както сега, няма да ги пренасят с катафалки, няма да плачат за тях. Човек, когато умира, ще се стопи. Като наближи краят му, той ще извика приятелите си, ще се ръкува и ще си замине,

ще се разпръсне. Гробове няма да има. Той ще им каже: След години ще се върна пак. Кое е по-хубаво, да ходиш на гробища ли или да няма гробища? Да горим мъртвите или да ги заравяме в земята, ще е излишно.

За в бъдеще лесно ще се лекуват хората. Ако страдаш от някоя болест, ще услужиш на някоя череша, като донесеш от Витоша 4 — 5 кофи вода, и ревматизма от крака ти ще изчезне. Или ако те боли гръбнака, донеси 4 — 5 кофи вода от Витоша, и болестта ще изчезне. Водата на Витоша действа лечебно. Сега аз не искам да ви питам, как сте разбрали, но как ще приложите. Не как говорите френски, английски, турски. Слушал съм англичани, французи, германци, китайци, японци, руси, но има много тънкости в произношението.

Сега ще ви приведа примера за ония светии, които се събрали заедно, и всеки показвал, кой как вярва, кой как обича Господа. Един казал:—Аз нищо не мога да ви кажа. Той взел един камък, стиснал го и от камъка отдолу излязла вода, а отгоре — огън. Другите разправяли, колко обичали Господа, че всичко знаели, но като стиснали камъка, не могли да извадят от него нито вода, нито огън. —Тия работи не сме научили, рекли те. А първият светия казал:—Това, което вие говорите, аз не съм научил, но аз съм научил да стискам камъка, и да излиза вода отдолу, та който е жаден, може да си напълни чашата и да пие. Който няма огън, като стисна камъка, запаля се огънят. Другите говорили само, а нито вода, нито огън имало.

Казвам: „Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесни.“ Най-първо не се стремете да стискате камъка, първо стиснете един лимон, да опитате, дали имате сила, и вижте, колко капки са капнали. Стиснете портокал, стиснете ябълка, стиснете слива и вижте, колко сок са пуснали. Ако си от тези, които обичат Истината, като хванеш една малка слива, цяла чаша сок ще напълниш от нея. Дотогава, докато има само няколко капки, ти си далеч от Истината. Щом се напълни чашата от една малка слива, близо си до Истината. Ако не можеш да хванеш едно страдание и като го стиснеш, отдолу да излезе радост, а отгоре да излезе светлина, ти си далеч от Истината. Като стиснеш един камък и си жаден, отдолу да потече вода, а отгоре да излезе светлина, на която да можеш

да четеш. Има хора в света, които нямат като нашите лампи, но като влезеш в къщите им, главите им светят. Виждаш, че има светлина, но тя излиза от техните глави. Такъв човек като влезе някъде, цялата къща се осветлява, но светлината излиза от самия него. Излезе ли той, къщата се помрачава. Влезе ли — цялата къща светва. Не е ли същото и със слънцето? Като се яви то — едно малко кълбо се движи — и цялото пространство, всичко е осветено. То като залезе, всичко става мрачно. Докато слънцето огрява земята, докато го виждаме, всичко е светло. Щом като залезе на запад, веднага цялата къща потъмнява. Казвам: Един ден ние трябва да бъдем като слънцето. Писанието казва: „Господ ще ни бъде Слънце.“ Пък и ние трябва да станем слънца за страдащите, като дойдем до тях да озарим техния свят.

Трябват ни слънца на повата Любов, на Истината, която ще ви направи свободни и господари на живота, да служим на Бога тъй, както Той обича.

Радвайте се на три неща: Радвайте се на всеки човек, на когото умът работи; радвайте се на всеки човек, на когото сърцето работи; радвайте се на всеки човек, на когото душата работи.

Т. м.

Беседа от Учителя, държана на 1 ноември,
1942 г., 10 ч. сутринта, неделя. — Изгрев.